

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Christiana Et Docta Divi Alchimi Aviti Viennensis
Archiepiscopi, & Claudij Marij Victoris Oratoris
Massilie[n]sis, poëmata, aliaq[ue] non poenitenda**

**Avitus, Alcimus Ecdicius
Marius Victor, Claudius**

Lvgdvni, 1536

De peruersis suae aetatis moribus lib. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12149

CLAVDII MARIi VICTO
ris Oratoris Mafsiliensis de peruerfis fuæ
ætatis moribus, Liber quartus
Ad Salmonem.

I domini tēplū supplex orator adisti,
Imo & custodē templi, populicq; ma-
gistrum,

Quot tu isthic homines, tot Christi al-
taria cernis.

Templū dei
sanctum est
quod estis
vos. I. Cor. 3.

Sed si collatis iuuat indulgere loquelis:

Hic habitat, tuus ille hospes mea viscera Theſbō

Cui fratrū ad requiem frondosæ vitis in antro

Herbida cespitibus sunt structa sedilia viuis.

Dic igitur Salmon, quæ rerum nūc tibi fors est:

Quis patriæ status est: quid te delectet in illa:

Namq; agris, opibusq; hominū terræq; colonis

Nunc primum illæsa turbato fœdere vitæ

Barbarus incumbit: nec longæ ad secula vitæ

Constructæ profunt solido de marmore villæ:

Assumptæq; omnes vana in proscenia rupes.

Animi hostes
vicia.

At vero interior pestis, bellumq; profundum

Olim nos densa telorum nube fatigat,

Seuior & tantò, quātò est occultior hostis:

Et tamen

Et tamen (heu) si quid vastauit Sarmata, si quid
Vandalus incendit, veloxq; abduxit Alanus,
Ambiguís spebus licet & conatibus ægris,
Conamur quandam in speciem reparare priorũ.

Illa autem nostro quæ sunt amissa periclo
Negligimus, longoq; situ squallescere mentis
Ignauí patimur: subiectaq; colla cathenis

Dedimus & manicis peccati præda ligamur.
Et prius est vitem purgare, abscindere fentes,

Hostia conuulsa, ac fractam renouare fenestram:

Quàm latos campos animæ, & præcordia cordis
Excolere: & captæ collapsum mentis honorem.

*Qui facit
peccatũ ser-
uus est pec-
cati.*

*Excolēdi ani-
mi negligētia*

Nil hostis, nil dira fames, nil deniq; morbi
Egerunt, fuimus qui nunc sumus, ñsq; periclis
Tentati nihilo meliores reddimur vnquam:
Sub vitijs nullo culparum fine manentes.

Nil sanctũ est nobis nisi q̄stus: & illud honestũ est
Vtile quod fuerit: vitijsq; vocabula recti

Indimus: & parci cognomen sumit auarus:

Atqui confessis vicijs & crimine aperto
Non potuere suas virtutis imagine fraudes

Obtegere: occulto fouerunt vulnere plagas:

Quos terrena trahit sapientia nescia veri.

Quosdam

*Occultæ phi-
lofophiæ va-
nitas.* Quosdam infœlices qui decipit, incitat error:
 Dum causam inquirunt rerum, astrorūq; meatus,
 Quæ sit forma poli, quur longo flumina cursu
 Non pereant, latus iaceat quo limite pontus:
 Quæq; Deo tantum sunt nota, recondita cunctis,
 Scire volunt (heu grande nefas) et scire videntur.
 Ista quidem Salmon sunt nostri crimina sexus.
 Sed leuis est vestra viciorum morbus in vrbe:
 Si non foeminei magis exarsere furores,
 Antè diem Salmon tenebrisnox humida condet
 Quàm possim mores huius percurrere turbæ:
*Mulierū vi-
cia viris im-
putanda.* Quæ quum lege Dei vivant, sub lege virorum:
 Proh pudor, haud vnquã sine nro crimine peccat.
 Nam nisi delictis faciles traheremur earum,
 Haud illas vicijs vellemus viuere nostris.
 Nec rigidas auro vestes, nec vellera Serum,
 Nec lapides toto quos fert mercator ab orbe,
 Fundorum precijs emerent suspiria mœsta
 Iungimus at vanas non est pudor addere, curas.
 Si grauis ignotis processit Lesbica gemmis,
 Et decies Passina nouo radiauit in ostro,
 Cōfestim ornatum sibi quæq; exposcit eundem.
 Ergo quòd varijs studeant occurrere formis,

Atq;

Atq; viris alios aliosq; opponere vultus:
 Nōne hæc culpaviri est: quidagūt in corpe casto *Mulierū phu
cus dānatur.*
 Cerussa, & minium, centumq; venena colorum?
 Mentis honor, morūq; decus sunt vincula sancti
 Coniugij: si forma placet, venientibus annis
 Cedet amor, sola est senium quæ nescit honestas.
 Nam quod perpetuis discursibus omnia lustrāt,
 Quod pascūt, q; multa gerunt, q; multa loquūtur,
 Non vitiū nostrū est: Paulo & Salomone relicto
 Quod maro cātāt Phœnissē, aut Naso Corynne,
 Quod plausū accipiūt lyra flacci, aut scena Terēti
 Nos horum nos caussa sumus: nos turpiter istis
 Nutrimenta damus flammis: culpaq; caremus.
 Nāvelut acceptas referūt specula optima formas
 Sic exempla virūm vxores accepta sequuntur.
 Sed quur infœlix in culpa est fœmina tantum,
 Quum placeat stolido coniūx viciosa marito:
 Vnus vbiq; hostis diffuso turbine sæuit:
 Nec mirum est vinci belli terrore subactos.
 Quod si correcti sanum saperemus, & atris
 Libera mens nebulis Christo purgata pateret,
 Si falcem verbi cordi imprimeremus, & illinc
 Vellemus veterum viciorum abscindere nodos:
 Aduersus

Aduersus Crhisti famulos vis nulla valeret,
 Nec nos Riphæi profterneret arcus Alani,
 Nec seruile etiam subuerteret omnia bellum,
 Et qui nunc nostra crassantur clade superbi.
 Attamen in vestro populo non rara bonorum
 Turba viget, multosq; pios ecclesia nutrit.
 Sunt plane insontes multi, pater optime, quorum
 Esse velim similis; nec desunt in grege nostro
 Victrices reddat quas sexus vterq; coronas.
 Ac si quid patriam comendat, si quid in illa est,
 Quod iuuat; hoc vnum est, hæc sunt solatia vitæ.
 Nunc age Chare pater, cupido mihi fare vicissim
 Quæ te digna fatis requies susceperit: ex quo
 Te corde hinc gestans abij, tecumq; resedi,
 Nō equidē inuitus recolam mea gaudia Salmon:
 Nec te tātorum indicio laudabo bonorum.
 Sed iam conclusi nos admonet hora diei
 Surgere, & ad sacros sanctorū occurrere cœtus,
 Crastina lux verbis accedet libera nostris.

FINIS LIB. QVARTI.

*Addimus Lector optime ne uacarent pagine Carmen iambicū de
 sacro Christi corpore in eucharistia quod nup edideramus: insuper
 & Hendecasyllabon Diuo Leufredo sacrum quod olim in cuiusdā
 religiosi fratris gratiam lusseramus.*